

Warto zobaczyć!

OBIEKTY SAKRALNE

Kościół p.w. Podwyższenia Krzyża Św. w Zakroczymiu wznoszony etapami od początku XVI wieku. W 1939 roku został spalony podczas działań wojennych. Odbudowany w latach 1945-49 wg projektu Stefana Putowskiego w stylu gotycko-renesansowym. W ściany wmurowano kule granitowe i koło młyńskie. W kościele znajduje się epitaforium Chądzyńskich z pierwszej połowy XVII wieku, a także relikwie św. Stanisława Kostki.

Plebania z 1957 roku przy Kościele p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego w Zakroczymiu

Dzwonnica przy Kościele p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego w Zakroczymiu

Brama Kościoła p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego w Zakroczymiu wybudowana w 1926 roku

Klasztor Braci Mniejszych Kapucynów w Zakroczymiu ufundowany w 1757 roku przez Józefa Młockiego, starostę zakroczymskiego, w miejscu klasztoru bernardynów. W czasie wojen napoleońskich pełnił funkcję lazaretu (1811). Podczas powstania listopadowego mieścił się w nim magazyn, następnie kwatery urzędników Komisji Wojskowej, a ostatecznie kwatery posłów sejmu, którego sesje odbywały się m.in. w refektarzu. W grudniu 1831 roku wojsko rosyjskie utworzyło w klasztorze lazaret. W 1892 roku nastąpiła kasata klasztoru, a budynek przeznaczono na cele wojskowe. W 1899 roku przejęły go władze duchowne, by w 1932 roku zwrócić go zakonowi.

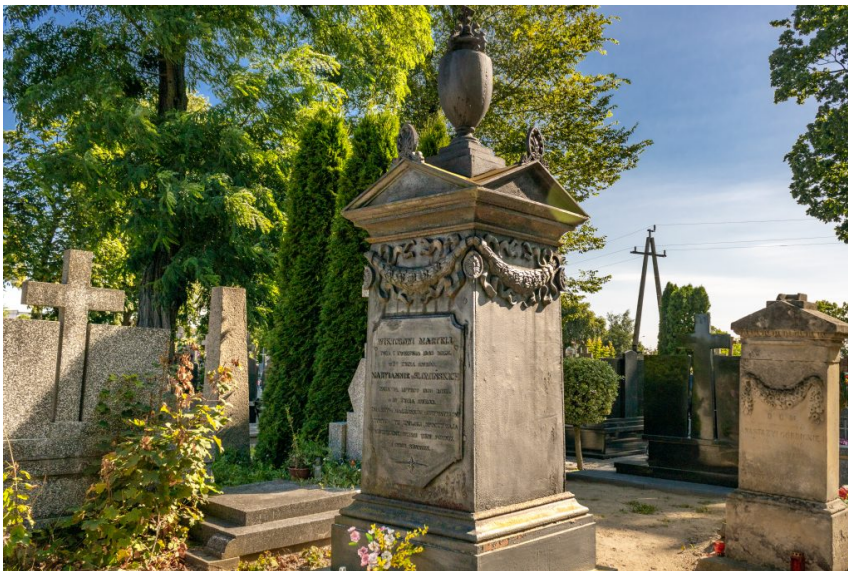

Kościół oo. Kapucynów p.w. św. Wawrzyńca barokowy, wybudowany około 1640 roku, fundacji Hieronima Gołyńskiego h. Prawdzic, starosty zakroczymskiego i kasztelana warszawskiego. W 1757 roku został przekazany kapucynom. Na bocznych ścianach prezbiterium znajdują się dwa malowane kartusze z I połowy XVII wieku: orzeł biały z herbem Waza oraz Pomian, biskupa Stanisława Łubieńskiego. W kryptach kościoła, obok grobów kapucynów, znajduje się grób fundatora klasztoru Józefa Młockiego. Na dziedzińcu stoi kamienna figura Matki Boskiej z Dzieciątkiem, wystawiona w 1957 roku, dla uczczenia 200-lecia sprowadzenia kapucynów do Zakroczymia.

Ogród oo. Kapucynów przy Klasztorze Braci Mniejszych Kapucynów w Zakroczymiu

Muzeum Warszawskiej Prowincji Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów w Zakroczymiu

Cmentarz parafialny w Zakroczymiu założony w pierwszej połowie XIX wieku. Najstarszy zachowany nagrobek - Wiktora Martella (handlarza i dzierżawcy mostu w Twierdzy Modlin) - pochodzi z 1848 roku.

Kirkut żydowski w Zakroczymiu powstały w XIX wieku. Teren dawnego cmentarza obejmuje obszar około 1,5 hektara. Nie zachowały się na nim żadne nagrobki. W latach 80. XX wieku został obsadzony drzewami.

Kościół św. Mateusza w Smoszewie z 1975 roku.
Kościół powstał na miejscu poprzedniego, drewnianego,
który spłonął w 1971 roku.

OBIEKTY ŚWIECKIE

Rynek w Zakroczymiu

XIX-wieczny budynek Urzędu Miejskiego
w Zakroczymiu

XVI-wieczne piwnice dawnej kamienicy
starosty w Zakroczymiu

Prochownia Gałachy w Zakroczymiu

XIX-wieczny słup pocztowy przy ulicy
Koźmińskiego w Zakroczymiu zlokalizowany
naprzeciwko dawnej poczty i gospody. Liczby 28 i 44
wskazują odległości do najbliższych miast, odpowiednio
Płońsk i Warszawy. Na słupie widoczne są ślady
postrzelin z września 1939 roku. Odnowiony w 2009
roku.

Fort I Zakroczym wybudowany w latach 1883-1888 wg projektu fortu wzór F1879. Otoczony fosą i wysokim wałem. Wyróżnia go trzykondygnacyjna kaponiera szyjowa – tradytor, ceglane koszary szyjowe o 18 pomieszczeniach oraz ponad 700-metrowy tunel w galerii przeciwskarpowej.

Fort nie odegrał ważnej roli podczas I WŚ. Podczas II WŚ bronił się do 28 września pod dowództwem Tadeusza Doranta.

W czasie powstania warszawskiego fort pełnił funkcję obozu przejściowego dla mieszkańców podwarszawskich miejscowości.

Fort XIII Błogosławie budowany w latach 1912-1914, nie został ukończony. Posiada kształt trapezu. Otoczony jest fosą i wałem.

Fort X Henrysin budowany w latach 1912-1914, nie został ukończony. Nie odegrał żadnej roli w obu WŚ. Do dzisiaj na forcie zachowała się w dobrym stanie unikalna kopuła obserwacyjna „GIU”.

W podziemiach fortu powstawały zdjęcia do serialu Tajemnica Twierdzy Szyfrów.

Droga forteczna przy Forcie X Henrysin

Fort XII Janowo budowany w latach 1912-1914, nie został ukończony. W 1915 roku opuszczony przez Rosjan bez walki, dzięki czemu obecnie jest dość dobrze zachowany. W wrześniu 1939 roku w forcie stacjonowali Niemcy.

Cegielnia w Mochtach-Smoku

Dwór w Smoszewie wybudowany w 1938 roku dla senatora Aleksandra Heiman-Jareckiego. Wcześniej majątek Smoszewo należał do rodzin Jaworowskich, Zielińskich, Gądomskich i Lasockich.

Fort XI Strubiny wybudowany w latach 1912-1914 na planie trójkąta. W 1915 roku opuszczony przez Rosjan bez walki, nie został również wysadzony, dzięki czemu obecnie jest dość dobrze zachowany.

Dzieło D4 Strubiny wybudowane w latach 1912-1914. Zachował się betonowy schron koszarowy wraz z kaponierą, a także wałem otaczającym dzieło.

Zespół dworski w Trębkach Nowych

POMNIKI I MIEJSCA PAMIĘCI

Pomnik Latarnia na zakroczymskim rynku zrekonstruowany w 1965 roku z okazji obchodów 900-lecia Zakroczymia. Trzon latarni stanowi zabytkowy słup trakcji tramwajowej z Warszawy. Na cokole znajdują się dwie tablice z napisami: „Powstańcom z roku 1863 i Bojownikom walk o wolność w latach 1939-1945 Społeczeństwo Zakroczymia” oraz „1065-1965 na miejscu dawnego ratusza wzniesiono ten pomnik w 900-lecie istnienia Zakroczymia”.

Pomnik na Skwerze Żołnierzy Września
1939 w Zakroczymiu

Pomnik Bohaterom Września na
cmentarzu parafialnym w Zakroczymiu

Pomnik wdzięczności na Forcie I w
Zakroczymiu

Pomnik-pamiętka odprawienia misji w 1841 roku

Pomnik „Rodzina Zakroczymska” ustawiony w 2009 roku dla upamiętnienia niezwykłego aktu odwagi, poświęcenia i solidarności mieszkańców Zakroczymia oraz okolicznych miejscowości z ofiarami prześladowań hitlerowskich.

Sygnaturka strażacka stanowi zrekonstruowany dzwonek alarmowy straży ogniowej. Sygnaturka posiada oryginalny dzwonek, szynę oraz sylwetkę strażaka. Ustawiona została w 2011 roku z okazji 100-lecia istnienia OSP w Zakroczymiu.

Mogiła zbiorowa Romów rozstrzelanych 8 września 1944 roku przez Niemców. W mogile, znajdującej się w lesie Duchowizna, spoczywają ciała około 100 osób.

Kapliczka św. Izydora w Smoszewie